

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

בפני כבוד השופטת הילה גורביץ שינפלד

התובעת:

א.ש. ת"ז -----

ע"י ב"כ עו"ד אושרת מעיין

נגד

הנתבע:

ב.ש. ת"ז -----

ע"י ב"כ עו"ד רויטל לויין

ובעניין:

ט.ש. ת"ז ----- יליד 05.12.2002 (הקטין)

פסק דין

הכרעת תובענות אשר הוגשו על-ידי הגב' א.ש. (להלן: "התובעת") כנגד מר ב.ש. (להלן: "הנתבע") כדלקמן:

א. תלה"מ 35042-06-18: תביעה רכושית / פירוק שיתוף.

הוגשה על-ידי התובעת ביום 14.06.18. כתב הגנה הוגש ביום 15.07.18.

ב. תלה"מ 47534-06-18: - תביעה למזונות קטין ואישה.

הוגשה על-ידי התובעת ביום 20.06.18. כתב הגנה הוגש ביום 2.08.18.

ג. תלה"מ 47567-06-18: תביעה למשמורת קטין וקביעת זמני שהות.

הוגשה על-ידי התובעת ביום 20.06.18. כתב הגנה הוגש ביום 15.07.18.

רקע בקצרה:

1. התובעת, ילידת שנת 1963 והאיש יליד שנת 1957, יהודים, אשר נישאו כדמו"י ב-10/85

וליהם 3 ילדים משותפים: ג.ש. ילידת 22.05.90 – בגירה, ל.ש. ילידת 28.10.97 - בגירה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

1 (הבנות תקראנה כל אחת בשמה הפרטי או ביחד: "הבנות") וט.ש. יליד 05.12.02 - קטין

2 (להלן: "הקטין" או "הבן").

3
4 2. במהלך נישואיהם רכשו הצדדים דירת מגורים ברחוב ----- בעיר ---- (להלן: "הדירה").

5 6 ההליכים בין הצדדים:

7
8 3. ביום 30.01.18 הגישה התובעת תובענה ליישוב סכסוך, י"ס 68588-01-18.

9 ההליך הסתיים ללא הבנות.

10
11 4. ביום 21.08.18 הגישה התובעת תובענה מכוח חוק מניעת אלימות במשפחה התשנ"א-

12 1991 (ה"ט 45851-08-18). בהליך שם, ניתן צו הדדי שאסר על שני הצדדים לנהוג זה

13 כלפי זה באלימות מילולית או פיזית בכל מקום או בכל דרך, או לנהוג בהטרדה מאיימת

14 כמשמעותה בחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001, או לאיים זה על זה. עוד חייבתי

15 את הצדדים להתחיל בטיפול שהומלץ על-ידי הגורמים המטפלים.

16
17 5. בהחלטתי מיום 14.10.18 מונה המומחה מר שטרנפלד נתן כמומחה מטעם בית המשפט

18 על-מנת לשום את זכויות וחובות הצדדים מיום הנישואין ועד למועד הקרע, 14.06.18

19 (להלן: "המומחה").

20
21 6. ביום 17.12.18 התקיימה ישיבת קדם משפט בכל ההליכים התלויים ועומדים ולאחר

22 שהתברר כי לא ניתן להגיע להבנות, הורתי על הגשת תצהירי עדות ראשית וקבעתי מועד

23 לשמיעת ראיות.

24
25 7. מטעם התובעת הוגשו תצהיר עדותה (2/ת) ותצהיר הבת ג.ש. (1/ת).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

מטעם הנתבע הוגש תצהיר עדותו (נ/1).

8. המומחה הגיש חוות דעת נושאת תאריך 04.04.2019 (להלן: "חוות הדעת לאיזון המשאבים"). תשובות המומחה לשאלות הבהרה ניתנו ביום 07.07.2019.

9. המצהירים נחקרו על תצהיריהם ובתום חקירתם, לבקשת התובעת, הורתי למומחה להשלים את חוות דעתו לעניין הפרשי שכר ופערי השתכרות.

10. המומחה הגיש חוות דעת משלימה נושאת תאריך 19.11.2019 (להלן: "חו"ד בעניין פערי השתכרות") ותשובות לשאלות הבהרה נושאת תאריך 23.12.2019.

11. אף אחד מהצדדים לא ביקש לחקור את המומחה על חוות דעתו או על חוות דעתו המשלימה, והצדדים הגישו סיכומיהם וסיכומי תגובה, כפי ההחלטות שניתנו.

משמורת הקטין:

12. המאבק הממושך בין ההורים נתן את אותותיו על מצבו הרגשי של הבן. בתסקיר עו"ס לסדרי דין מיום 23.8.18 שהוגש בהליך הקשור ה"ט 18-08-45851, עמוד 4 פסקה הראשונה, נכתב, בין היתר, כי הקטין "...חשוף לסכסוך גירושין קשה בין הוריו. משמש "ככלי" בתוך המאבק, עד כדי סיכון, מאחר ואינו מוגן ע"י מי מההורים".

13. לקטין ימלאו 18 בדצמבר 2020 והנתבע טען בסעיף 3 לסיכומיו, כי מאז שהעתיקו התובעת והקטין את מגוריהם מהדירה שהייתה משותפת לצדדים, קיים נתק בינו ובין הקטין.

הנתבע לא נקב במועד המדויק. מהמידע שלפני, ככל הנראה מדובר בחודש 12/2019, שזהו מועד מסירת החזקה בדירה לנתבע, לאחר שהנתבע רכש את חלקה של התבעת על-פי הסכם

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

מכר מיום 20.09.19. ראו גם הסכם שכירות שצורף לסיכומי התגובה של התובעת, מסומן

נספח "ח".

14. לאור גיל הקטין, ודאי שאין משמעות לשאלת המשמורת והמחלוקת בעניין זה, עליה עמדו

הצדדים כי תוכרע ואשר שימשה לצדדים כקרדום לחפור ולהעמיק הסכסוך ביניהם.

תפקידו של בית המשפט לענייני משפחה, בין היתר, לנסות להפחית מהקונפליקט; ועל כן,

בנסיבות כאן, איני מורה על מתן משמורת בידי מי מהורים.

15. אשר לזמני השהות, נוכח גילו של הבן, אשר ימלאו לו 18 שנים ביום 05.12.20, זמני

השהות בין הנתבע ובין הבן יתואמו ישירות בין הנתבע ובין בנו.

16. לא נעלמו מעיני טענות הנתבע בנוגע להסתה ולניכור הורי, אך לאור גיל הקטין והעובדה

כי הדברים לא הוכחו ולא הובאו בפני קודם לכן, איני סבורה כי יש ליתן לעניין זה הוראות

נוספות.

17. מבלי לגרוע מהאמור, אציין כי מצופה מהצדדים שיגלו אחריות הורית, ולשם שלמות נפשם

של ילדיהם המשותפים, יזנחו את שפת המאבק שאפיינה את מערכת היחסים ביניהם ויעברו

לשפת הדיאלוג.

התביעה למזונות:

18. ברקע, ביום 03.09.18 נפסק תשלום על חשבון מזונות זמניים בסך 1,200 ₪ לחודש

וקבעתי כי כל עוד מתגוררים הצדדים תחת קורת-גג אחת, ימשיך הנתבע לשאת במלוא

התשלומים עבור אחזקת הבית – חשמל, מים, גז, ועד הבית וארנונה, זאת בהיקף שהיה

נהוג עובר לקרע. עוד קבעתי שם כי נוסף על כך, יישא הנתבע בשיעור של 75% מהוצאות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

1 החינוך ושכר הלימוד של הקטין, ומהוצאות בריאות חריגות שאינן מכוסות על-ידי קופת
2 החולים או הביטוח הרפואי העולות על סך 100 ₪.

3
4 אשר למזונות אישה, נקבע בהחלטתי כי ישולם על חשבון מזונות זמניים עבור התובעת סך
5 של 1,800 ₪ לחודש.

6
7 בהמשך, לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים בשאלת המזונות הזמניים, בהחלטתי מיום
8 28.03.19, קבעתי כי הנתבע ישלם מזונות זמניים עבור הקטין סך של 1,320 ₪ לחודש,
9 ההורים יישאו בחלוקה של 20% התובעת ו-80% הנתבע בהוצאות החינוך של הקטין, לפי
10 הפירוט בהחלטה וגם בהוצאות רפואיות חריגות. אשר למזונות אישה זמניים, קבעתי כי
11 הנתבע ימשיך וישלם סך של 1,800 ₪ עבור מזונות זמניים לתובעת למשך 6 חודשים
12 ולאחר מועד זה, החיוב יפקע.

13
14 19. כעת, בסיכומי האישה נזנחה, טענה לפסיקת מזונות אישה.

15 משמעות הדבר הוא כי החלטתי מיום 28.03.19 דינה כפסק דין סופי לעניין מזונות התובעת
16 - וחיוב הנתבע לשלם מזונות אישה פקע והסתיים ביום 28.03.19. עוד משמעות הדבר הוא
17 כי יש לקזז מזונות התובעת מחלקה באיזון המשאבים, כפי ההלכה שנפסקה בע"א 7033/93
18 נפשי נ' נפשי, מיום 10.08.95 - וכך אני מורה. ראו גם כי בסיכומיה המשלימים עתרה
19 התובעת כי תשלומי המזונות יקוזזו מהתשלום עבור פערי ההשתכרות.

20
21 20. אשר למזונות הקטין: הדין החל לעניין מזונות הקטין נסקר בהחלטתי מיום 28.03.19.

22 אחזור על הדברים בתמצית בלבד:

23
24 בהתאם לסעיף 3 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט-1959, חיובו של אדם במזונות
25 ילדיו הקטינים נבחן על פי הדין האישי החל עליו. מאחר ושני הצדדים יהודים והקטין מעל

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

גיל 15 שנים, הדין האישי כאן מורה כי מגיל 15 ואילך, החיוב בסיסו מדין צדקה ושני ההורים חבים בו באופן שווה.

שלושה כללים מגבשים את חובת הנשיאה במזונות קטין מדין צדקה ואת שיעורה. ראו תמ"ש (ב"ש) 31222-01-11 ע.א נ' ר.א מיום 23.08.16, סעיף 27.2 לפסק הדין:

א. "אמיד כלפי נצרך" – "כדי מחסורו של הנצרך";

ב. חיוב שכולו מדין צדקה – אחריות ההורים שווה הן במזונות ההכרחיים והן שמעבר לכך – עד לרמה בה הורגלו הקטינים. ראו ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז פ"ד לו(3)449, 462;

ג. חיובה של אם במזונות ילדיה מדין צדקה אינה חובה אבסולוטית – אלא תחול על האם במידה שידה של האם משגת מעבר לפרנסת עצמה. ראו השופט תאודור אור בע"א 514/98 איריס מורד נ' נדיה מורד, לא צוין מועד מתן פסה"ד, בפסקה 6 לפסה"ד.

21. במקרה כאן, כמפורט להלן בפסה"ד זה, בידה של התובעת מקורות כספיים לצרכיה. על כן, חלה על התובעת חובת תשלום מזונות מדין צדקה עבור הקטין. משמעות הדבר כי בעת פסיקת מזונות בהן יחויב הנתבע, יש להביא בחשבון את ההשלמה שניתן לקבל התובעת.

22. צרכי הקטין, בהחלטתי מיום 28.03.19, הוערכו בסך 1,650 ₪ לחודש לא כולל מדור.

23. לתצהיר התובעת ת/2 צורפו קבלות שונות שסומנו במאוזן כנספח ז.

אלא שהתובעת לא הוכיחה את ההוצאות הנדרשות שפורטו על ידה ופורטו בת/2, והרושם הוא כי ההוצאות פורטו על דרך ההגזמה וההפרזה. כך למשל צורפה קבלה לרכישת טלפון נייד בסך של כ-2,000 ₪, מחשב נייד, קבלות מבתי קפה, תמציות סרום, ביגוד נשים ועוד – מבלי לפרט ולטעון מה הן ההוצאות עבור הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

בסיכומי התובעת נטען כי שכרו של נתבע הוא בסך 18,500 ₪ נטו לחודש, והוא ירש כספים ומקרקעין מניבים. התובעת לא ציינה מהו סכום המזונות הנדרש עבור הקטין ועתרה "להעלות, לשיקול דעת בית המשפט הנכבד, את סכום מזונות הקטין + מדור ורטרואקטיבית, בהתחשב בהכנסתו הגבוהה של הנתבע....". צויין כי נדרש מדור בסך של 1,200 ₪ לכל הפחות.

בסיכומי הנתבע נטען כי שכרו של הנתבע בסך 11,500 ₪ לחודש ומאחר והתובעת לא מיצתה פוטנציאל השתכרותה, יש לדחות תביעתה למדור. נטען גם כי התובעת נטלה את כל מיטלטלי הצדדים וגרמה לניכור וניתוק הקשר בין הנתבע ובין הקטין. הנתבע ציין כי "בכל מקרה ישלם את כל הוצאות הבן ללא יוצא מן הכלל, באופן ישיר, וזאת אך ורק ככל שהבן יהיה עמו בקשר...", סעיף 3 פסקה 3 לסיכומיו. עוד נטען שם כי הנתבע משלם עבור הבת ג.ש., שעדיין לומדת, סך של 2,500-3,500 ₪ לחודש. הנתבע עתר כי סכום המזונות הקבועים יהא נמוך מסכום המזונות הזמניים בשל ניתוק הקשר בינו ובין הבן ללא פירוט הסכום הנטען.

24. מהאמור עולה כי הצדדים לא הוכיחו, למעשה לא טענו, מה הן הוצאות הקטין וצרכיו, מהו סכום המזונות הנטען או מהו השיעור מסך המזונות שיש לחייב כל אחד מהם.

25. לאחר שעיינתי בחות דעת המומחה, בחוות הדעת המשלימה, בטענות הצדדים בעניין המזונות ובראיות שהובאו לעניין ההוצאות, לא מצאתי כי הצדדים הצליחו לסתור את האומדן שנקבע בהחלטתי מיום 28.03.19. אני מוצאת את הסך של 1,650 ₪, כפי שקבעתי בהחלטתי שם, כראוי ותואם את צרכי הקטין בכל חודש, לא כולל מדור והוצאות חריגות.

26. אשר להכנסות הצדדים,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

הנתבע: בעל תואר הנדסאי מהטכניון עובר באגף פיתוח ב----. בחוות דעת המומחה מיום 19.11.19 שעניינה נכסי קריירה ופערי השתכרות, קבע המומחה כי הכנסתו החודשית הממוצעת של הנתבע, בשנים 2017-2018, היא כ-18,000 ₪. הצדדים לא חלקו על הנתון ולא הזמינו את המומחה לחקירה. על כן, אני מאמצת את קביעת המומחה וקובעת כי שכרו החודשי הממוצע של הנתבע הוא בסך של 18,000 ₪.

אציין כי גם אם חלה ירידה מסוימת בשכרו החודשי של הנתבע בשנת 2019 (ראו: תלושי שכרו שצורפו לסיכומים בגין החודשים 2/19-9/19 - נספח א'4) אין בכך לשנות. הנתבע לא צירף תלושי שכר לחודשים: 1/19, 10/19-12/19 והדבר מעלה תמיהה; מה גם, שיש לבחון פוטנציאל ההשתכרות הנתבע, בהתבסס על שכרו בשנים קודמות, כפי שעשה המומחה.

אשר לרכוש נוסף, כפי שמפורט להלן, בעניין התביעה לאיזון משאבים - בבעלות הנתבע רכוש, כספים וזכויות. יכולתו של החייב במזונות נבחנת בהתחשב בכל רכושו נוסף על הכנסתו ומשכורתו.

בבעלות הנתבע הדירה שהייתה משותפת לצדדים לאחר שרכש את מחציתה של התובעת. נוסף על כך, בחזקתו כספי מתנה שקיבל מאמו (בסך של 581,000 ₪ לחודש אפריל 2015) וחלקו באיזון המשאבים עומד כיום על סך של 750,000 ₪ לפני התוספות, כפי שיפורט להלן.

על כן, אני מעמידה את יכולתו של הנתבע לעניין מזונות הקטין, על סך 20,000 ₪

נטו לחודש.

התובעת: התובעת אינה עובדת. בעבר עבדה כתופרת שמלות כלה / ערב בביתה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

בהחלטתי מיום 28.3.19 אמדתי את יכולתה וכושר השתכרותה בסך של 8,000 ₪ לחודש. המומחה בחוות דעתו לעניין הפרשי ההשתכרות (חוות דעת מיום 19.11.9) סמך על קביעה זו. התובעת בסיכומיה עתרה כי בית המשפט מתבקש "לבחון מחדש את הקביעה בדבר הכנסה כביכול של 8000 ₪ לחודש למבקשת. במיוחד לאור העובדה שאין למבקשת שום מקור הכנסה עתידי ולאור גילה הגבוה וכן, תשלומי האם השלובה פסקו עם פטירתה לפני 10 שנים". בית המשפט התבקש לקבוע כי יכולת השתכרות התובעת היא בסך 5,000 ₪. ראו עמוד 3 סעיף ג לסיכומים משלימים מטעם התובעת.

הנתבע ביקש כי טענות התובעת ידחו.

נוסף על פוטנציאל השתכרותה, בידי התובעת כספים - הן חלקה בדירת הצדדים ששילם לה הנתבע בסך 575,000 ₪, הן חלקה באיזון המשאבים בסך של 750,000 ₪ לפני התוספות כמפורט להלן, והן כספי מתנה בסך של כ- 270,000 ₪, הכל כמפורט להלן. לאחר שבחנתי טענות הצדדים בנוגע לפוטנציאל ההתשכרות, רכוש והכספים שלרשות התובעת, אני מעמידה את יכולתה של התובעת לעניין מזונות הקטין, על סך 8,500 ₪ נטו לחודש.

27. אשר לזמני השהות של הקטין עם הנתבע, לפי טענת הנתבע אשר לא הוכחה, קיים נתק בין הנתבע ובין הקטין.

28. באיזון בין הדברים, ובפרט, הפרשי ההשתכרות, גיל הקטין, וזמני השהות שאינם מתקיימים אך לא הובהר מה המניעה לקיומם - אני מחייבת את הנתבע לשאת בשיעור של 80% מצרכי הקטין - היינו סך של 1,320 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

בהוצאות החינוך החריגות ובהוצאות הרפואיות החריגות – אשר יפורטו להלן, יישאו
ההורים בחלוקה כך שהנתבע יישא שיעור של 80% והתובעת שיעור של 20%.

קצבאות הביטוח הלאומי אשר ישולמו עבור הקטין, ישולמו לתובעת נוסף על המזונות.

29. אשר למדור, הנתבע רכש את חלקה של התובעת בדירה המשותפת לפי הסכם מכר מיום
20.09.19. על פי הסכם המכר, החזקה בדירה נמסרה לנתבע ביום 22.12.19. התובעת
צירפה הסכם שכירות לפיו שכרה דירה למגוריה עם הקטין והיא נושאת בתשלומי שכירות
בסך של 3,600 ₪ לחודש. נוסף על כך צורפה קבלה של תשלום ארנונה בסך של כ-500
₪ לחודש.

נטען על-ידי התובעת כי תשלום המדור והוצאותיו הוא בסך כולל של 5,090 ₪ לחודש.
בית המשפט התבקש לחייב את הנתבע בסך של 1,200 ₪ לכל הפחות.

הנתבע לא השיב לטענות התובעת אלא טען בכלליות שאין לפסוק המדובר בשל הנתק בינו
ובין הקטין.

30. הואיל ואין מחלוקת כי הקטין מתגורר עם אמו ולא הוכח מהי הסיבה לנתק בינו ובין הנתבע
– יש לחייב את הנתבע במדור והוצאותיו.

31. בעניין זה, אני מקבלת את גרסת התובעת אשר לא נסתרה.

על כן אני נעתרת לעתירה לחייב את הנתבע בתשלום מדור והוצאותיו בסכום לו עתרה
התובעת בסיכומיה, סך של 1,200 ₪ לחודש – החל מחודש דצמבר 2019 ועד הגעתו
של הקטין לגיל 18.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

32. לעניין עתירת התובעת לפטור אותה מתשלום שכ"ל אוניברסיטה עבור הקטין (עמ' 5 לסיכומיה). העתירה נדחתה. כל החזר שמקבל הנתבע נכלל בשכרו החודשי ממקום העבודה, ונכלל בחישובים של המומחה בחוות דעתו, והובא בחשבון במסגרת חוות דעת המומחה וחוות הדעת המשלימה. חיוב הנתבע לשאת בכל שכר הלימוד משמעו חיוב בכפל.

33. לעניין עתירת הנתבע לחייב התובעת בתשלומים ששילם בגין הוצאות הבן, שכ"ל ואחזקת הבית, טענה שעלתה בסיכומיו - מחלוקת זו מקומה בלשכת ההוצאה לפועל.

התביעה הרכושית:

הדירה:

34. בהסכמת הצדדים, נפסק ביום 16.09.19 כי פירוק השיתוף בדירה יעשה על על-דרך של התמחרות בין הצדדים.

35. על פי חוות דעת השמאית גב' לילך בן-פורת נושאת תאריך 27.11.18, שווי הדירה ממוכר ברצון לקונה ברצון הוא סך של 990,000 ₪.

36. ביום 23.09.19 הוגשה הודעה לפיה הנתבע רכש חלקה של התובעת תמורת סך של 575,000 ₪, אליה צורף הסכם המכר מיום 20.9.19 ודיווח לרשות המיסים. ובהסכמת הצדדים, אני מאשרת את הסכם המכר מיום 20.09.19 ונותנת לו תוקף של פסק דין.

מיטלטלין:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

37. הנתבע עתר בסיכומיו כי התובעת תחויב בסך 3,420 ₪ בגין מחצית שווי המיטלטלין משותפים שנלקחו על ידה. במענה לעתירה זו, טענה התובעת בסיכומי התשובה מטעמה כי יש לחייב את הנתבע בתשלום סך של 14,000 ₪ בגין מחצית מיטלטלין משותפים שנותרו בדירה.

אני דוחה עתירות הצדדים בעניין זה.

עתירה לסעד בעניין חלוקת מיטלטלין או תשלום שווים עלתה לראשונה בסיכומי הנתבע. הצדדים לא עתרו לכך במהלך ההליך, גם לא בדרך אגב. ממילא גם הצדדים לא הוכיחו מה המיטלטלין לחלוקה ומה שווים.

כלי רכב:

38. הצדדים רכשו במהלך הנישואין 2 רכבים מסוג "יונדאי". המומחה כלל בחוות דעתו את שווי הרכבים במועד הקובע בהתאם למחיר מחירון "יצחק לוי" בתוספת שערך למועד חוות הדעת. הצדדים כאמור לא שלחו למומחה שאלות הבהר ולא ביקשו להזמין לחקירה. על כן לא מצאתי כי יש לקבל טענותיהם אשר הועלו בסיכומי התגובה, באיחור, וכאשר היה עליהם לייחד סיכומי התגובה רק לעניין הפרשי ההשתכרות.

39. על כן, אני מאמצת חוות דעת המומחה בעניין זה: כלי רכב מסוג "יונדאי" מ.ר. ----- יועבר על שם התובעת וכלי רכב מסוג "יונדאי" מ.ר. ----- יישאר על שם הנתבע.

איזון המשאבים:

40. על הצדדים חל חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973. סעיף 3(א) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 קובע כי:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

(א) לא עשו בני הזוג הסדר ממון, ואם עשו – במידה שהסכם אינו קובע
אחרת, יראום כמסכימים להסדר איזון המשאבים לפי פרק זה, ויראו הסדר זה
כמוסכם בהסכם ממון בעל תוקף שנתמלאו בו הוראות סעיף 2.

41. סעיף 5 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973, קובע כי, עם פקיעת הנישואין, באיזון
המשאבים, יהיה זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית משוויים של כלל הנכסים שצברו בני הזוג
במהלך החיים המשותפים - למעט נכסים שהיו לבני זוג ערב הנישואין או שקיבלו במתנה
או בירושה בתקופת הנישואין. ואלו ההוראות הרלוונטיות:

(א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק
זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שוויים של
כלל נכסי בני הזוג, למעט –

- (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה
בתקופת הנישואין;
- (2) גימלה המשתלמת לאחד מבני הזוג על-ידי המוסד לביטוח לאומי,
או גימלה או פיצוי שנפסקו או המגיעים על פי חיקוק לאחד מבני-
הזוג בשל נזק גוף, או מוות;
- (3) נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם.

(ב) ...

(ג) בסעיף זה, "כלל נכסי בני הזוג" – לרבות זכויות עתידיות לפנסיה, פיצויי
פרישה, קרנות השתלמות, קופות תגמולים וחסכונות.

42. בהלכה הפסוקה נקבע כי אין בהוראת סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג התשל"ג-
1973, לגרוע מזכותו של בן זוג לטעון לזכויות בנכס ספציפי שהיה לבן זוגו האחר, ערב
הנישואין או שהתקבל אצלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין – מכוח הדינים הכלליים.
ראו רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד נו(6) 175; ע"א 7687/04 ששון נ'
ששון, פ"ד נט(5) 596; בע"מ 4951/06 פלוני נ' פלונית, מיום 14.06.06; בע"מ
10734/06 פלוני נ' פלונית, מיום 14.3.07; בג"ץ 5416/09 פלונית נ' פלוני, מיום
10.02.10 ועוד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

43. זכות זו, לשיתוף בנכסים שעל פי חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 אינם נכללים במסת הנכסים לאיזון משאבים (נכס חיצוני)-תוכרע כל מקרה לנסיבותיו לשם לעשיית צדק "ספציפי" לאותה משפחה. בין היתר, יישקלו שיקולי הגינות, התנהגות הצדדים, השקעות, הסתמכות ועוד. ראו בהקשר זה תמ"ש 9926-04-10 ב' נ' ב', מיום 22.11.2012 סעיף 33 לפסה"ד.

44. הנטל להוכיח את השיתוף בנכס, שהוא חיצוני למסת הנכסים לאיזון משאבים, הוא על הטוען לקיומו. ראו בע"מ 10734/06 פלוני נ' פלונית, מיום 14.03.07 בעמוד 2 פסקה ה לפסה"ד:

"אודה, כי "גבולות הגזרה" אינם חדים, אך כך מטבע הדברים: אי אפשר לקבוע מראש כללים ברורים באשר לכל האפשרויות שמזמנת המציאות האנושית. לכן גם מתלבטים בתי המשפט ממקרה למקרה, באשר לנכס הספציפי בו מדובר וכוונת הצדדים לגביו. הפרשנות בה דיברנו יסודה בשיקולי הגינות במקרים בהם הכף נוטה, במכלול ההשקעות בנכס, בהתנהגות הצדדים הכרוכה בו, לעבר השיתוף. מובן כי הדברים אינם נטולים בעייתיות, כיוון שלעתים קשה לכמת את ההשקעות ואת "ההתנהגות ההשקעית", אך לכן יש לנהוג זהירות ביישום, ואולם כאמור קשה לקבוע מראש את גבולותיו המדויקים של כל מקרה. השאלה בנידון דידן היא אפוא שאלה עובדתית, האם הוכיחה המשיבה – והנטל הבסיסי אכן עליה, גם אם עבר בשלב מסוים אל המבקש – יצירת שיתוף ספציפי בדירה ...".

ולמקרה כאן:

45. לשם איזון המשאבים מונה רו"ח נתן שטרנפלד.

46. כפי שציינתי לעיל, המומחה הגיש חוות דעת נושאת תאריך 04.04.2019 שעניינה איזון המשאבים, ותשובות המומחה לשאלות הבהרה מיום 07.07.2019 וחוות דעת משלימה לעניין הפרשי שכר ונכסי קריירה נושאת תאריך 19.11.2019.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

47. מינוי מומחה נועד לסייע לבית המשפט להכריע בסוגיות המחייבות ידע מקצועי שבמומחיות.

ראו בהקשר זה דברי כב' הנשיאה, השופטת א' חיות בע"א 5509/09 מסארווה נ' מסארווה

פסקה 14 לפסה"ד מיום 23.02.2014 והאסמכתאות שם:

"מינוי מומחה מטעם בית המשפט היא פרקטיקה ידועה ומקובלת במקרים בהם מתעוררת סוגיה המצריכה ידע מקצועי שבמומחיות, אשר לגביה נזקק בית המשפט לכלי עזר אובייקטיבי על מנת שיוכל להגיע לפתרון יעיל וצודק של הסכסוך. חוות דעתו של המומחה היא אומנם רק אחת מן הראיות העומדות בפני בית המשפט ואין בה כדי להגביל את שיקול דעתו או לגרוע מן הסמכות הנתונה לו להכריע באופן סופי במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים".

48. נפסק כי בהעדר סיבה בולטת לעין נוטה בית המשפט לאמץ את מסקנותיו של מומחה. ראו:

רע"א 1773/15 קלדרון אינסטלציה בע"מ נ' רו"ח אמיר, מיום 20.04.2015 וכי עילות

ההתערבות של בית המשפט בחוות דעת המומחה מצומצמות הן למקרים יוצאי דופן לטעות

גסה, פגיעה בכללי צדק טבעי, חריגה מסמכות מרמה וכיוצ"ב. ראו: ד"ר ורדה בן שחר,

בתמ"ש (ראשל"צ) 29971-10-11 מ.ש.נ' ד.ד., מיום 28.2.17, עמוד 9 לפסה"ד:

"...עילות ההתערבות של בית המשפט בחוות דעת מקצועית אותה ערך מומחה, מצומצמות למקרים חריגים ויוצאי דופן בהם פעל המומחה בחריגה מסמכות או בניגוד לכללי הצדק הטבעי, כגון כאשר פעל תחת השפעה בלתי הוגנת, שלא בהגינות, במרמה, בחוסר תום לב או שחוות דעתו הושגה באמצעים בלתי כשרים. פרט למקרים אלה נקבע בפסיקה כי אין מקום להתיר לצדדים להשיג על שיקול דעתו המקצועית של המומחה כדי להגיע לתוצאות הרצויות להם. תקיפה היורדת לבסיס שיקול דעתו של המומחה אינה עולה אפוא בקנה אחד עם ובניה בע"מ נ' מאיר הפלר, עו"ד, פורסם ב"נבו", 1.2.09 סעיפים 24-25 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר; רע"א 5144/05 יפה-נוף- תחבורה, תשתיות ובניה בע"מ נ' הפלר, פסקה 3 לפסק הדין, פורסם ב"נבו", 7.7.05; ע"א 4341/11 מזרה נ' דהן, פורסם ב"נבו", 31.12.12, סעיף 17 לפסק דינו של כב' הש' דנציגר). חוסר שביעות רצון של בעל דין מקביעות המומחה לא יהווה, כשלעצמו, עילה לפסילת חוות דעתו או לגריעה ממשקלה אלא אם יתברר כי

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

יש יסוד לביקורת עניינית על קביעותיו והערכותיו של המומחה (ע"א 1240/96 חברת שיכון עובדים שלעיל). פרט לכך הכירה הפסיקה גם בעילה של "שגיאה גסה" אשר נפלה בחוות דעתו של מומחה ככזו שעשויה להביא לביטול חוה"ד, אולם עילה מסוג זה מצומצמת ומתייחסת למקרים בהם השגיאה עולה באופן מובהק מן הכתוב או מכוונתם הברורה של הצדדים, וגם במקרים אלה נקבע שאין עילות ההתערבות המותרות בחוות דעתו של מומחה (ע"א 1168/07 יפה נוף-תחבורה, תשתיות להביא ראיות חיצוניות לשם הפרכת חוות הדעת (ע"א 1168/07 יפה נוף-תחבורה, שלעיל, פסקה 25 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר; ע"א 4341/11 מזרה נ' דהן שלעיל)).

49. הצדדים שלחו למומחה שאלות הבהרה ולא ביקשו להזמין לחקירה. בתשובותיו של המומחה, לא תיקן המומחה או שינה את חוות דעתו – למעט אשר לגובה היתרה בחשבון מספר ----- שבבעלות התובעת – יתרה שלכאורה אין בה להשפיע על איזון המשאבים מאחר ויתרת חשבון זה לא נכללה במסכת הנכסים לאיזון המשאבים, כמפורט להלן. עוד קיבל המומחה את טענות הנתבע אשר להעברת סך של 23,759 ₪ והוסיף סכום זה לאיזון לאחר שהוברר כי תשלום זה הועבר להחזר הלוואה, וגם תיקן את חוות דעתו אשר לסך של 9,900 ₪ שזקף לטובת הנתבע.

50. הימנעות מחקירה נגדית של מומחה על חוות דעתו מחזקת את כוחה הראייתי וניתן גם לקבלה כהסכמה לאימוץ מסקנות המומחה. ראו: יעקב קדמי על הראיות הדין בראי הפסיקה, חלק שני, (2009), בעמ' 964, וגם: ע"א 214/68 אהרון נ' אדרי, פ"ד כב (2) 858 (1968).

51. על-פי חוות דעת המומחה, חלק מזכויות האיש נצברו על שמו קודם למועד הקובע ואילו על שם האישה נצברו זכויות רק בתקופת החיים המשותפים. הצדדים ניהלו חשבון בנק משותף שיתרתו במועד הקובע הייתה 0 ₪ ונוסף על כך, על שם כל אחד מהצדדים 2 חשבונות בנק. לצדדים טענות בנוגע לכספים בחשבונות אלו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

יוער, כי לבקשת הצדדים ניתן צו הסרת חיסיון ולא הוכחו קיומם של חשבונות נוספים על החשבונות שפורטו בחוות הדעת. על כן, לא ברורה לי טענת התובעת בתצהירה ת/2 כי לנתבע חשבונות נוספים שאינם כלולים בחות הדעת – טענה שנטענה בעלמא.

52. עיקר טענות הצדדים נוגעות לכספים שקיבל כל אחד מהם במתנה ובירושה – כספים שהם חיצוניים למסת הנכסים שיש לכלול באיזון המשאבים – וזאת נוכח הוראת ז5 (א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג-1973, כפי שהובאה לעיל. אבחן טענות הצדדים אחת לאחת:

כספים שנצברו בחשבונות הבנק שנוהלו על שם התובעת:

53. חשבון בנק מספר ----- בבנק מזרחי טפחות.

על פי חוות הדעת, במועד הקובע הייתה היתרה בחשבון על סך 270,280 ₪ (ראו תשובות לשאלות הבהרה מיום 07.07.2019, תשובה לשאלה 8 מטעם הנתבע). מחשבון זה הועבר סך של 100,000 ₪ לבת ג.ש., כשבועיים לפני הגשת התובענה ל"ס. נכתב כי כל היתרה בחשבון מקורה בסכום של 198,000 ₪ שקיבלה האישה מתמורת מכר דירת ירושתה. על כן, לא כלל המומחה את היתרה כולה כחלק ממסת הנכסים לאיזון המשאבים.

אציין כבר כעת כי מטענות התובעת בסיכומיה עולה כי מדובר בכספי מתנה ולא ירושה. בעדות התובעת – עמוד 19 שורות 18-23 ובסיכומי התובעת נטען (לראשונה) כי אשת אביה ז"ל מסרה בידה כספים עבור חלקה בירושת אמה הביולוגית שנפטרה כ-23 שנים קודם לקבלת הכספים. התובעת לא הניחה בפני כל ראייה לכך שהיא ירשה את אמה או כי אשת אביה העבירה לה ירושתה. הרושם הוא שהטענה "נולדה" על מנת להסביר את מקור הסכומים העולים על ירושתה "המקורית", בסך של 198,000 ₪ בלבד. ראו כי בכתב הגנתה, סעיף 21, טענה לירושה בסך 200,000 ₪ וטענה זו תואמת את המידע שהונח בפני המומחה. כך או כך, אין הדבר מהותי מאחר, וכמפורט להלן, הגעתי למסקנה כי שני

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

הצדדים לא שיתפו זה את זה בכספים שמקורם בירושה או מתנה ושקיבל כל אחד מהם

במהלך החיים המשותפים.

אשר ליתרה בחשבון, הנתבע לא עמד בנטל להוכיח כוונת שיתוף ספציפית בכספים שהופקדו בחשבון מספר ----- למעשה, הנתבע טען כי לא ידע אודות היקף הכספים. ראו למשל סעיף 13 לכתב הגנתו, שם טען, בין היתר, "... כמו כן קיבלה כספי ירושת דירה של אמה ז"ל, בסכום שלא דיווחה עליו ואינו ידוע לנתבע".

על כן, מאחר ומקור של כל יתרת החשבון בכספי ירושת התובעת, אין מדובר בכספים שיש לכלול במסת הנכסים לאיזון. עם זאת, ככול הנראה בטעות, כלל המומחה במסת הנכסים לאיזון המשאבים את הסך 100,000 ₪ שהועבר מחשבון זה לבת ג.ש. - ויש להפחיתו.

54. חשבון בנק מספר ----- בבנק מזרחי טפחות. על פי חוות הדעת, במועד הקובע הייתה היתרה בחשבון על סך 26,881 ₪, ולסכום זה יש להוסיף סך של 13,260 ₪ אשר משכה התובעת לשם תשלום שכר לעורך דין. מחשבון זה הועבר סך של 340,000 ₪ לבת ג.ש.. סכום זה הועבר בשני תשלומים, האחד בסך של 200,000 ₪ כחודש וחצי לפני הגשת התובענה לי"ס והשני בסך של 140,000 ₪, כשבועיים לפני הגשת התובענה לי"ס, באותו מועד העברת התשלום מחשבון מספר ----- כמפורט לעיל. לאחר העברות הכספים, הבת ג.ש. העבירה לחשבון סך של 40,000 ₪ בשני תשלומים שווים. המומחה כלל ביתרה שחושבה לצורך מסת איזון המשאבים את הסכומים שהעבירה התובעת לבת ג.ש. בהפחתת סך של 40,000 ₪ שהועבר על-ידי הבת ג.ש. לחשבון.

55. הכספים שהועברו לבת ג.ש.. הכספים הופקדו לח-ן מספר -----, בנק לאומי סניף ----
. לחשבון זה הופקדו גם קצבאות הילדים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

1
2 התובעת העבירה מחשבון מספר ----- סך של 200,000 ₪ ביום 18.12.17. ביום
3 14.01.2018 העבירה סך של 140,000 ₪ מחשבון ----- וסכום זה מחשבון -----.
4 **הצדדים חלוקים בשאלה האם מדובר בכספים שיש להביאם בחשבון במסת הנכסים**
5 **לאיזון המשאבים, אם לאו.**

6 לטענת התובעת, סכום זה הוענק לבת ג.ש. במתנה על-מנת שתפתח בית מרקחת והדבר
7 נעשה בידיעתו ובהסכמתו של הנתבע. הנתבע מנגד מכחיש כי ידע על העברת הכספים,
8 טוען כי מדובר בכספים שהוברחו ועל כן יש להביאם בחשבון בעת עריכת איזון המשאבים.

9
10 בהחלטתי מיום 28.03.2019, פרטתי מדוע מדובר לטעמי בסכום שנותר בבעלות התובעת.
11 אמנם, החלטתי מיום 28.03.2019 ניתנה במסגרת הליך זמני (בקשה לפסיקת מזונות
12 זמניים) **אלא שלא רק שלא מצאתי כי בהמשך ההליך, לאחר שהוגשו ראיות, הוכיחה**
13 **התובעת אחרת – אלא שמצאתי כי הסבירות לכך שמדובר בהברחת נכסים גדולה עוד**
14 **יותר. ואפרט,**

15
16 ראשית, הסבירות כי מדובר בכספי התובעת שהוברחו למשמר אצל הבת ג.ש., עולה באופן
17 ברור למועד מתן המתנה, מועד הקרע. העובדה כי לחשבון אליו הועברו הכספים מופקדת
18 קצבת הילדים עבור הקטין – מה שרומז על בעלות התובעת בחשבון, העדר ידיעת הנתבע
19 אודות המתנה ועוד. ראו גם החלטתי מיום 28.03.2019.

20
21 שנית, אציין כי נתתי אמון בטענת הנתבע כי לא ידע על העברת הכספים והמתנה "בזמן
22 אמת". גם עלה מעדותו, כי בניגוד לטענת התובעת, החשבון אליו הועברו הכספים אינו
23 חשבון של הבת לבדה. וכך העיד הנתבע בעמוד 28 שורות 29-35 עד עמוד 29 שורות 1-

9:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' ב' ש'

"ש. מאיפה השגת את דפי החשבון של ג.ש.?

ת. דפי החשבון של ג.ש. הלכתי עם הצו להסרת חיסיון לבנק לאומי ב-----

• —

ש. קיבלת הסרת חיסיון לג.ש.?

ת. לא.

ש. אז איך היה לך?

ת. אני הלכתי וביקשתי הסרת צו חיסיון רק מהזה של א.ש. זה מה

שבִּיקְשֵׁתִי. הֵם בָּאוּ וְנִתְּנוּ לִי כֶזֶה. אִם לֹא עַד הַיּוֹם לֹא הֵייתִי יוֹדֵעַ.

ש. אני הייתי בבנק במחלקה המשפטית וכל הדפים שיש לך הם מאוד

יessנים, משנת 2008. היום הבנק לא מייצר אותם, והסניף נסגר.

ת. יש בנק שנתן לי אותם. לא ביקשתי של ג.ש., גם אין לי רשות לבקש

של ג.ש., ביקשתי את דפי החשבון שלה, ואיך הם נתנו לי תאמיני לי

גם אני לא יודע, של ג.ש. גם אני לא יודע, ובמקרה ברגע שקיבלתי את

הדפים האלה גיליתי את הכספים האלה. יותר מזה, גם את ה-400 אלף

שח אחת הטעויות שהיא עשתה.... לי אסור לבקש.

ש. הדפים כנראה היו מוחזרים אצלך בבית.

ת. איזה דפים? אני לא ידעתי על החשבון הזה. ממש במזל הם שולפים לי

דפים ואני רואה ג.ש.."

יש להוסיף כי עסקינן בנתבע שנהג ונוהג ממילא לתת כספים ותמיכה כלכלית לילדיו, כך

שלא ברור על שום יכחיש תמיכה או מתנה כאמור. הדבר אינו עולה בקנה אחד.

יתר על כן, במסגרת הבקשה לפסיקת מזונות זמניים, **טענה התובעת כי מדובר בסך**

שחסכה, ואילו בסיכומיה כיום טוענת האישה כי מדובר בכספי ירושה. די בשינוי גרסה

זה להעיד על אמיתות כל אחת מהגרסאות ולשמש ראיה לכך כי המדובר בכספים

משותפים שהוברחו על מנת שלא יאוזנו בין הצדדים.

לכך יש להוסיף כי לא מצאתי לא את עדות התובעת ולא את עדות הבת ג.ש. אמינה בעיני

בעניין זה. כך למשל, אם בתחילת עדותה העידה הבת ג.ש. כי הנתבע אמר לה כי הסך של

400,000 ₪ נועד לפתיחת בית מרקחת, בהמשך עדותה חזרה בה מאמירה זו. וכך באו

הדברים לידי ביטוי. בעמוד 12 שורות 18-19 העידה:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

ש. שאלתי אותך, אבל זה נכון – אבא שלך אמא (טעות סופר במקור –

הכוונה ל"אמר" – ה.ג.ש) לך ש-400,000 ₪ זה כדי לפתוח עסק?

ת. כן. כך הוא אמר."

ובהמשך, החל מעמוד 16 שורה 35 ועד עמוד 17 שורות 9-1, השיבה:

ש. השאלה מה אבא שלך אמר, ידע או עשה. האם זה היה בהסכמתו או ידיעתו?

ת. אני חושבת שכן.

ש. הוא אמר שהוא יודע שאימא העבירה לך כסף?

ת. חושבת שכן, לא בטוחה."

ש. אמרת לאבא 'תודה שהעברת לי 400,000 ₪'?

ת. לא.

ש. למה? לא נראה לך נכון לומר לו 'תודה'?

ת. זה לא היה כסף של...לא יודעת איך להסביר, זה כסף שעמד שם.

ש. מה זה 'עמד שם'? אבא שלך נתן לך 400,000 ₪. לא אמרת לו 'תודה'?

ת. אמרתי שזה עבר מאימא שלי.

ש. אבל אמרת שזה משני ההורים.

ת. אני באמת לא זוכרת מה היה לפני שנתיים.

כאמור, בהמשך עדותה טענה כי אינה זוכרת את ההתרחשויות בנוגע לכספים אלו

שבמחלוקת, חזרה בה שוב מטענתה כי הנתבע ידע, ואישרה כי התובעת השתמשה בחשבון.

ראו עמוד 15 שורה 31 עד עמוד 17 שורה 34 (ההדגשות שלי):

"עונה לשאלות בית משפט:

ש. קיבלת לחשבונך 400,000 ₪?

ת. כן.

ש. מתי?

ת. לפני שנתיים.

ש. תאריך.

ת. נובמבר-דצמבר 2017, משהו כזה.

ש. מי העביר לך את הכסף?

ת. בעיקרון אימא שלי.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

- 1 ש. מתי לאבא שלך נודע על העברת הכספים?
- 2 ת. אני לא יודעת אם הם דיברו ביניהם. אני יודעת שזה היה כביכול
- 3 משניהם.
- 4 ש. על סמך מה את יודעת זאת? את מעריכה כך או יודעת?
- 5 ת. מעריכה.
- 6 ש. עם אביך דיברת פעם על הכסף הזה?
- 7 ת. כן.
- 8 ש. ואחרי שהכסף עבר?
- 9 ת. חושבת שהיה דיבור על לפתוח בית מרקחת.
- 10 ש. לא שאלתי על בית המרקחת. דיברתך עם אביך על זה שאמך העבירה
- 11 לך 400,000 ₪?
- 12 ת. חושבת שקרוב לתקופה שאחרי העברת הכסף. דיברנו על זה שזה יכול
- 13 לקרות בעתיד, פתיחת העסק.
- 14 ש. יש סכום כסף שעבר לחשבונך על-ידי אמך שאביך אומר שזה לא נעשה
- 15 בהסכמה שלו, והוא טוען שזה כספים שאמך העבירה לך ומחביאה
- 16 אצלך. זו הטענה. את מכירה את הטענה הזו?
- 17 ת. אני מבינה.
- 18 ש. שאלתי אם את מכירה את הטענה.
- 19 ת. כן.
- 20 ש. בהנחה שמה שאביך אומר נכון, הוא היה אומר לך 'ג.ש. היקרה, יש
- 21 בחשבונך 400,000 ₪ שהועברו אלייך ללא הסכמתי. תחזירי לי אותם
- 22 או תחזירי 200,000 ₪' או משהו כזה. הוא אמר לך כזה דבר?
- 23 ת. לא.
- 24 ש. הוא אמר שהוא מסכים שזה יהיה אצלך?
- 25 ת. כן.
- 26 ש. מתי? התשובות שלך מתחמקות. את פה להגיד את האמת. מה האמת
- 27 בקשר לכסף הזה? האמת האמיתית – מה היה, מה הוסכם ומה דובר? כי
- 28 אני כרגע למה שאת אומרת לא מאמינה ואני צריכה על סמך עדותך
- 29 להחליט מה האמת.
- 30 ת. לפני כשנתיים סיימתי את הלימודים, היה דיבור לפתוח בית מרקחת.
- 31 הועבר כסף מאמי, חשבתי זה משני ההורים. הייתה באמת חשיבה
- 32 לפתוח בית מרקחת. לא ירדתי מזה. כרגע אני בשינוי בחיים שלי.
- 33 ש. השאלה מה אבא שלך אמר, ידע או עשה. האם זה היה בהסכמתו או
- 34 ידיעתו?
- 35 ת. אני חושבת שכן.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

- 1 ש. הוא אמר שהוא יודע שאימא העבירה לך כסף?
- 2 ת. חושבת שכן, לא בטוחה.
- 3 ש. אמרת לאבא 'תודה שהעברת לי 400,000 ₪'?
- 4 ת. לא.
- 5 ש. למה? לא נראה לך נכון לומר לו 'תודה'?
- 6 ת. זה לא היה כסף של...לא יודעת איך להסביר, זה כסף שעמד שם.
- 7 ש. מה זה 'עמד שם'? אבא שלך נתן לך 400,000 ₪. לא אמרת לו 'תודה'?
- 8 ת. אמרתי שזה עבר מאימא שלי.
- 9 ש. אבל אמרת שזה משני ההורים.
- 10 ת. אני באמת לא זוכרת מה היה לפני שנתיים.
- 11 ש. איך יכול להיות שכספים של קצבת הילדים נחסכים ואת מקבלת תמיכה
- 12 מההורים?
- 13 ת. את האמת, הם פשוט מזרימים לי כספים ואמרתי להם ללא הפסקה שאני
- 14 לא רוצה את התמיכה שלהם. את יכולה לשאול את שני ההורים
- 15 שביקשתי מהם להפסיק להעביר לי כספים, אני יודעת שזה נשמע מוזר
- 16 אבל ביקשתי מהם את זה. קצבת הילדים פשוט נכנסה לחשבון ולא
- 17 השתמשתי בקצבה.
- 18 ש. של מי הכספים בחיסכון?
- 19 ת. שלי.
- 20 ש. לא משנה מי הבעלים הרשומים בבנק, של מי הכסף שנחסך לשובת
- 21 הילדים?
- 22 ת. כרגע הוא שלי.
- 23 ש. אז למה את לא משתמשת בו?
- 24 ת. אני רוצה לעמוד לבד על הרגליים.
- 25 ש. אבל זה לא כסף שלך. אם את רוצה לעמוד על הרגליים תחזירי להורים.
- 26 ת. אם בית המשפט יקבע אני אחזיר להורים.
- 27 ש. נתת פעם לאימא שלך להשתמש בחשבון שלך לשלם משהו?
- 28 ת. העברתי לאמי כספים לשם בזמן המשפט.
- 29 ש. מתוך איזה כספים?
- 30 ת. כספים שהיו שם.
- 31 ש. לאבא שלך העברת כספים?
- 32 ת. לא. אבי השתכר יותר טוב.
- 33 ש. במה אמא שלך עבדה?
- 34 ת. הייתה מעצבת שמלות. תקופה ארוכה לא עבדה, גידלה את הילדים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

ש. אבל אמרת שלא מזמן העבירה לך 400,000 ש"י ו-300,000 ₪. מאיפה

הכסף?

ת. לא יודעת".

ראו גם עמוד 14 שורות 3-13.

נוסף על כך, קשה להלום כי התובעת, שטענה שוב ושוב כי הנתבע "הבריה כספים לילדים",

ראו למשל סעיף 1 לתצהיר ת/2 ועדותה בעמוד 18 שורות 33-34 ובעמוד 19 שורות 1-

4 - העניקה מתנה לבתה בסכום כה גבוה.

על כן, כפי שצינתי, אני סבורה שיש לכלול בכספים המשותפים גם את הכספים שהועברו

לבת מחשבון התובעת מספר -----, היינו סך של 340,000 ₪ ואין להביא בחשבון

התשלום שהועבר לבת מחשבון מספר ----- הואיל ואלו כספי מתנה/ירושת התובעת שלא

היו משותפים מלכתחילה. מנגד, לא ברור לי על שם מה הפחית המומחה את הסך של

40,000 ₪ שהופקד בחשבון ----- על-ידי הבת ג', ועל כן הסכום הכולל שיש להביאו

בחשבון, נוסף על היתרות בחשבון, כנכס שיש לכלילו במסת הנכסים לאיזון, הוא סך

של 380,000 ₪.

56. חשבון השקעות BTB. על פי חוות הדעת, במועד הקובע הייתה יתרת החשבון בסך

233,824 ₪. אין מחלוקת בין הצדדים כי מדובר בכספים משותפים שנצברו על שם

התובעת.

כספים שנצברו בחשבון בנק שנוהל על שם הנתבע.

57. חשבון בנק מספר ----- בבנק מזרחי טפחות. על פי חוות הדעת, במועד הקובע הייתה יתרת

החשבון על סך 1,676,750 ₪. יתרה זו כולל סך של 14,000 ₪ ששילם הנתבע לבא כוחו

ואשר המומחה הוסיף ליתרה בחשבון, ואינה כוללת סך של 581,000 ₪ כספי מתנה שקיבל

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

הנתבע מאמו טרם פטירתה. עוד צוין כי מחשבון זה העביר הנתבע לאחיו סך של 200,000 ₪ בשני תשלומים; האחד, 150,000 ₪ ביום 11.09.2016 והשני סך של 50,000 ₪ ביום 22.03.2018. המומחה ציין כי הפחית תשלומים אלו מכספי המתנה ולא מיתרת החשבון.

כספי מתנה אם הנתבע סך של 581,000 ₪.

התובעת לא הכחישה כי הנתבע קיבל מאמו במתנה סך כולל של 581,000 ₪. מדובר בכספי מתנה, אך טענה כי המתנה ניתנה לשני בני הזוג. עוד טענה כי כספי המתנה הועברו והתערבבו בחשבון הנתבע בבנק טפחות, חשבון שבו היו מופקדים גם כספים משותפים. עוד נטען כי סכום זה, יחד עם כספים משותפים, הופקד בפיקדון מאוחד בשנת 2015 ונכון למועד הקובע - המתנה נבלעה והתבזבזה על ידי הצדדים.

הנתבע הכחיש את טענות התובעת וטען כי כספי המתנה ניתנו לו בלבד לצורך עתודה כספית לצרכיו הרפואיים, לאחר שאובחן כחולה במחלת הסרטן, ועל כן אינם ברי איזון.

לאחר בחינת מכלול הראיות והעדויות, מקובלת עלי עמדת הנתבע. לטעמי הוכח כי מדובר במתנה שניתנה שנתנה לנתבע בלבד, ולא הוכחה כוונת שיתוף באותה מתנה - ולהלן נימוקי:

ראשית, כספי המתנה לא הועברו בתשלום אחד אלא בתשלומים שהועברו בתקופה שמחודש אפריל 2014 ועד לחודש ינואר 2015, כחודשיים טרם פטירת האם. ההעברות נעשו לחשבון בנק שהתנהל רק ע"ש הנתבע ולא לחשבון המשותף שניהלו הצדדים. העברות לחשבון על שם הנתבע – ולא לחשבון שהיה רשום על שם שני הצדדים – תומכת בטענת הנתבע כי האם נתנה המתנה לנתבע ולא לבני הזוג. טענה זו גם יש לה רציונל –

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

1 שהרי נטען על-ידי הנתבע כי כספי המתנה הועברו על-ידי האם טרם פטירתה, כעתודה
2 כספית לצרכיו הרפואיים של הנתבע לאחר שחלה בסרטן.

3
4 שנית, כספי המתנה הוחזקו בפיקדון נפרד ולא היו חלק מההתנהלות של הנתבע, ביומיום,
5 ובעו"ש בחשבון. ראו תשובות המומחה לשאלות ההבהרה מטעם התובעת.

6
7 שלישית, הגרסה, כי כספי המתנה נועדו לשמש כעתודה רפואית לצרכיו הרפואיים של
8 הנתבע, נמצאה קוהרנטית ונתתי בה אמון. בעת שנחקר הנתבע, הוא חזר על גרסתו, לא כמי
9 שחוזר במנטרה, במונטוניות ועל-מנת להשמיעה; עדותו ניתנה באופן משרה אמון. ניתן
10 היה להתרשם מהעוצמות הרגשיות והעלבון שחש נוכח טענות התובעת כי אין מדובר
11 בכספים שנועדו לעתודה רפואית ובמתנה לו בלבד. אפנה בין היתר לתשובותיו בחקירה
12 הנגדית כדלקמן:

13
14 בעמוד 26 שורות 21-23 העיד:

15 "ש. אם אגיד לך שזה מה-581,000 ₪.
16 ת. לא. כשגילו לי סרטן המעי הגס אימא שלי בכתה איתי ואמרה לי ששבוע
17 הבא היא מעבירה לי כספים. בכסף הזה לא נגעת. זה ישמש אותי שאם
18 זה יחזור לי בגלל מה שהיא גורמת לי".
19

20 ובעמוד 27 שורות 8-12 השיב:

21 "ש. אתה מוכן לתת לי להמשיך את החקירה?
22 אמרת שזה עבור מחלה. שהייתה לך מחלת סרטן, אימא שלך העבירה
23 לך 581,000 ₪ לטיפולים.
24 ת. זו עתודה כספית. אימא שלי אמרה לי 'אם תצטרך בעתיד לכסף הזה,
25 אני נותנת לך אותו ותשמור אותו למקרה ותצטרך אותו. זה יציל לך את
26 החיים".
27

28 וגם בעמוד 27 שורות 22-24 השיב:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

ש. על ה-581,000 ₪.
ת. אימא שלי העבירה לי לחשבון שלי ואמרה לי 'זו עתודה כספית' למקרה
וסרטן המעי-הגס יחזור".

וחזר על כך בתשובתו בעמוד 27 שורות 30-32:

ש. "ושל אמא שלך.
ת. קיבלתי מאמא שלי אצת הכסף הזה בתור עתודה כספית. היא נתנה לי
את ה ואמרה לי את זה היא אמרה לי זה בשבילך".

ראו גם עדותו בעמוד 28 שורות 22-28:

ש. "מצד אחד אתה טוען שאמא שלך דאגה לכספי המחלה שלך כשיש לך
ביטוח שמכסה שלך 100 אחוז וקיבלת את הכספים.
ת. מה הקשר בין הכסף שקיבלתי עבור הביטוח? אמא שלי אמרה לי זה
ישמש אותך בתור עתודה כספית בעתיד. היא אמרה שזה יציל לך אולי
את החיים. תראי איך את מתעקשת על הכסף הזה שאמא שלי נתנה לי
להציל לי את החיים. מה זה משנה אם יש השתתפות של הביטוח.
ש. אמא שלך נתנה לך כסף לתא המשפחתי כמתנה.
ת. לעולם לא. ובמיוחד לא לאישה הזאת".

רביעית, התנהלותם הכספית של הצדדים העידה על הפרדה. התובעת כלל לא ידעה אודות

מתן המתנה ב-"זמן אמיתי". ראו עדות הנתבע בעמוד 30 שורות 22-29:

ש. "א.ש. ידעה על הסך של 81 (טעות סופר- הכוונה ל-581 – ה.ג.ש.) אלף
שח?
ת. לא ידעה, אז שזה בוצע לא ידעה בוודאי.
ש. עד המצב של הסרת חיסיון היא לא ידעה?
ת. לא.
ש. על המתנה לא ידעה?
ת. בוודאי שלא.
ש. אמא שלך בכתה איתך היא מעבירה לך סכום לא מבוטל 581 אלף שח
ואשתך לא יודעת?
ת. לא. זה כסף שלי, זה אמא שלי נתנה לי בשבילי להציל לי את החיים".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

גם בעדות זו נתתי אמון ולאי-ידיעת התובעת אודות המתנה והיקפה נמצא תימוכין בטענת התובעת, כי אין להביא בחשבון את הכספים שהופקדו בחשבון שהתנהל על שמה, וגם בטענות התובעת בכתב תביעתה. כך למשל בסעיפים 10-11 לכתב התביעה טענה התובעת כי:

10. בזמן זה הנתבע הביא פרנסה והתקדם משמעותית בעבודתו ב---, ולמעשה מפרנס ושולט על כל כספי הצדדים בבית תוך שאינו חושף את התובעת למצב הכלכלי של התא המשפחתי והפקיד את משכורותיו לחשבון בנק נפרד.

11. הנתבע דאג להירשם כבעלים של כל רכושם המשותף של הצדדים, למעט דירת המגורים. הנתבע לא איפשר לתובעת גישה ישירה לחשבונות הבנק וחשבוניות הצדדים, דאג שדברי דואר יגיעו למשרדו הפרטי ב--- ויועלמו מעיני התובעת, לא הציג בפניה תלושי שכר שלו, לא הציג בפניה תוכניות חיסכון ו/או קרנות שנצברו או נפתחו במהלך הזוגיות, ובפועל אפשר לה תקציב חודשי מכרטיס אשראי אותו נתן לה הנתבע, וכן נשא בכל הוצאות תשלומי צריכת הבית הכוללים בין היתר: גז, חשמל, מים, ארנונה, אינטרנט וכיוצ"ב.

עוד שכאשר נשאלה התובעת אודות כספי הנתבע, השיבה שלא הייתה לה גישה לחשבון הנתבע ולא ידיעה אודות כספי ירושה שקיבל. עמוד 21 שורות 33-34 וגם עמוד 22 שורות 1-3:

ש. אני רוצה להראות לך את כתב התביעה שלך. סעיף 29. את רושמת שהנתבע ירש מאמו 600,000 ₪...
ת. 14.06.2018 זה לפני שהיה לי צו גילוי מסמכים. ב.ש. אמר לי שבנוסף ל-581,000 ₪ הוא קיבל 600,000 ₪. מעולם לא הייתה לי גישה לחשבון שלו ולא היה לי צו גילוי מסמכים. לאחר שקיבלתי את הצו ראיתי שלא דובים ולא יער. עובדה, רואים את זה."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

1 אי לכך, אין בעובדה כי כספי המתנה הוכנסו לחשבון הנתבע בו היו גם כספים משותפים,
2 כדי להוכיח כי האיש ביקש להטמיעם בכספים המשותפים של הצדדים.

3
4 זאת ועוד, התובעת טוענת שקיבלה מאשת אביה – אימה השלובה, כספים במתנה לאורך
5 החיים המשותפים. כספים אלו התובעת טוענת כי אינם משותפים.

6
7 קיימת בעייתיות אינהרנטית בטענה של שיתוף כספי מתנה שניתנו במהלך הנישואין על-ידי
8 הורי הצד השני, בה בעת שהצד הטוען בעצמו לא שיתף והחריג את כספי המתנה והירושה
9 שלו, בעייתיות אשר מקשה לקבל טענה מסוג זה.

10
11 טענת התובעת כי יש להפריד ולהחריג את הכספי שבחשבונה מאיזון המשאבים - פועלת
12 לשני הכיוונים וסותרת כוונת שיתוף, הנתבע לא שיתף את התובעת, כפי שהתובעת לא

שיתפה הנתבע.

13
14
15 יש להוסיף כי שיתוף התובעת בכספים אינם תואמים את הרציונל במתנה המתנה – עתודה
16 לנתבע אשר חלה בסרטן. גרסה אשר כמופרט לעיל נתתי בה אמון מלא.

17 אשר על כן, אני קובעת כי כספי המתנה מאם הנתבע, אינה ברי איזון ואין לכוללם
18 במסת הנכסים לאיזון. לא הוכח כי כספים המתנה ניתנו לשני בני הזוג ולא הוכחה כוונת
19 שיתוף.

20
21 אשר לכספים שהועברו לאחי הנתבע, לא מצאתי תימוכין לקביעת המומחה כי
22 התשלום ששולם לאחי הנתבע כשנתיים טרם מועד הקרע, שולם מכספי המתנה דווקא
23 ולא מכספים משותפים ועל כן, יש להפחית סכום זה מיתרת החשבון לשיתוף. יתר על
24 כן, התובעת לא טענה לכך וקביעה זו אינה בסמכות המומחה. לא כן אשר לסך של

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-06-35042 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 18-06-47534 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 18-06-47567 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

50,000 ₪ שהועבר סמוך למועד הקובע המוסכם ולאחר שהוגשה תובע לי"ס.

משמעות הדבר כי אין להפחית סכום זה מכספי המתנה.

58. חשבון בנק מספר ----- בבנק הפועלים. על-פי חוות הדעת במועד הקובע הייתה יתרת

החשבון על סך של 46,000 ₪. יתרה זו כוללת הפקדות במזומן עד למועד הקובע של

סכומי מזומן אשר, בהתאמה, נמשכו מחשבון הנתבע בבנק מזרחי טפחות, כספי הלוואה

מהמעביד (שיתרתם אוזנה) ואינה כוללת כספי מכר דירה שקיבל הנתבע בירושה מאביו.

לסיכום חלק זה,

59. אין לכלול במסת הנכסים לאיזון המשאבים את יתרת חשבון בנק מספר ----- שמתנהל על

שם התובעת, את החלק ביתרת חשבון בנק מספר ----- שמתנהל על שם הנתבע ומקורה

בסך של 581,000 ₪ נכון לאפריל 2015, סך של 100,000 ₪ שהועבר לבת ג.ש. מחשבון

התובעת מספר ----- אין גם להוסיף את הסך של 150,000 ₪ שהעביר הנתבע לאחיו

בתאריך 11.09.2016.

60. יש לכלול במסת הנכסים לאיזון, סך של 340,000 ₪ שהעבירה התובעת לבת ג.ש. מחשבון

מספר ----- ואת הסך של 40,000 ₪ שהעבירה הבת ג.ש. לאותו חשבון וגם את התשלום

בסך של 50,000 ₪ שהעביר הנתבע לאחיו בתאריך 22.03.2018.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

טענת האיש לעניין הברחת סך של 72,000 ₪ לחשבון הבת ג.ש.:

61. לטענת הנתבע יש לכלול במסת הנכסים לאיזון סך של 72,000 ₪ המופקד בבנק לאומי סניף ----, ח-נ מספר: ----- ע"ש הבת ג.ש.. מקורו של הסכום בחיסכון קצבת הילדים המשולמת על-ידי המוסד לביטוח לאומי עבור הקטין.

62. הבת ג.ש. נשאלה על כך בחקירתה וטענה כי מדובר בדמי כיס עבורה, על אף שאינה עושה בהם שימוש. ראו 12 שורות 31-35 ובעמוד 13 בשורות 1-5:

"ש. למה בעצם אנו רואים מדי חודש את קצבת הילדים של אחיך מופקדת אלייך לחשבון במשך שנים?
ת. דמי כיס.
ש. השתמשת בדמי הכיס האלה?
ת. לא כל-כך.
ש. אז למה את צריכה אותם?
ת. הייתי סטודנטית.
ש. אבל לא השתמשת בהם. את מבקשת מאבא שלך כל חודש כסף למחיה כי את לא עובדת ואת לומדת.
ת. לא ביקשתי כסף מאבי אלא זו בחירה של ההורים שלי".

63. עדות הבת ג.ש. בכלל ועדותה בעניין זה בפרט, לא נמצאו מהימנים עלי. יתר על כן, הנתבע מעביר לבת ג.ש., מדי חודש, כספים - שכן טרם החלה לעבוד והיא עדיין לומדת. על כן, צירוף השניים מצביע על כי הכספים לא הועברו כדמי כיס, ושוב מדובר בכספים המוחזקים בנאמנות אצל הבת עבור התובעת והם משותפים. על כן יש להוסיף סכום זה למסת הנכסים לאיזון המשאבים.

טענת התובעת להברחת סך של 50,000 ₪:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

64. לטענת התובעת, בחודשים 3/18-6/18 משך הנתבע מזומן על סך של 88,000 ₪ מחשבונו בבנק מזרחי. המומחה איזן בחוות הדעת את הסך של 38,000 ₪. אשר ליתרה בסך של 50,000 ₪, המומחה קיבל את עמדת הנתבע כי עשה שימוש בכסף לצרכיו. התובעת עומדת על הכללת היתרה במסת נכסים לאיזון המשאבים.

65. שני הצדדים לא הוכיחו טענותיהם; התובעת לא הוכיחה כי הכסף נמשך לשם הברחתו והנתבע לא הוכיח למה שימשה היתרה שבמחלוקת, בעדותו טען כי עשה שימוש בכסף לטיפולים פסיכולוגיים. וכך העיד בעמוד 29 בשורות 27-34 ובעמ' 30 בשורות 21-1:

"ש. מפנה לסעיף 27 לתצהירך, אתה כותב שהוצאת 88 אלף שח לטיפולים פסיכולוגיים, מי הפסיכולוג?

...

ת. ה-88 אלף שח היו להוצאות לכל מיני הוצאות.

ש. מה?

ת. למשל אם זה אני נותן דמי כיס לבן אני צריך קבלה?

ש. אמרת שזה לטיפולים נפשיים.

ת. חלק לטיפולים נפשיים, לא הכל, אם הוא מבקש ממני נסיעות וכל 10

ימים אני נותן לו 200 שח, או שאני נותן לו דמי כיס, אני משלם במזומן.

טסטים של האוטו אני משלם במזומן.

ש. איך הגעת לסך של 88 אלף שח? אין לזה שום אסמכתא?

ת. אין תשובה.

66. סעיף 8 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995 קובע בין היתר כי בית משפט זה מוסמך לפעול "בכל ענין של דיני ראיות וסדרי דין, שאין עליו הוראה אחרת, לפי חוק זה, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק".

67. על כן, על סמך התרשמותי מהצדדים והתנהלותם כפי שהוכחה בפני, ומאחר והנתבע לא צירף אסמכתאות להוכחת טענותיו והפקיד כספים שנמשכו במזומן, בחשבון חדש שפתח

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

על שמו, אני מורה למומחה לעדכן חוות דעתו באופן שבו יוסף לתחשיב גם הסך של

50,000 ₪ שנמשך במזומן מחשבון האיש בבנק מזרחי בחודשים 3/18-6/18.

טענת התובעת להברחת שטרות מטבע זר:

68. טענה זו נטענה בעלמא והנתבע לא נחקר עליה. העלאת טענה זו בסיכומים ונסיון לצרף

ראיות לסיכומים – איני יכולה לקבל. הטענה נדחת.

טענת הנתבע לעניין חסכוניות הילדים בסך של 800,000 ₪:

69. לטענת האיש, סך של 800,000 ₪ נחסך לילדים, ועל כן הוא עותר לא לכלול את הסך

האמור באיזון המשאבים (סעיף 10 לסיכומיו מיום 20.01.20). האישה מתנגדת לעתירה.

הכספים נכללו במסגרת האיזון בחוו"ד המומחה. נוכח העובדה כי החסכוניות נחסכו בחשבון

ע"ש הנתבע, ללא כל זיקה לילדי הצדדים (ואף לא הערה בחשבון המעידה על כך) ובהעדר

הסכמה לכך מצד התובעת, הרי שיש לכלול את מלוא הסכום במסת נכסי איזון המשאבים

של בני הזוג.

פערי השתכרות:

70. בתיקון מס' 4 – התשס"ט-2008 לחוק יחסי ממון בין בני זוג התשל"ג-1973, שילב

המחוקק את "כושר ההשתכרות" לא בסעיף 5(ג) המבהיר מה הם הנכסים שיש לכלול

במסת הנכסים לאיזון המשאבים – אלא בסעיף 8(2) שעניינו בסמכויות מיוחדות "לקבוע

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שייקבע בהתחשב,

בין היתר בנכסים עתידיים, לרבות בכושר ההשתכרות של כל אחד מבני הזוג".

71. משמעות הדבר הוא כי כושר השתכרות אינו נכס במסת הנכסים לאיזון משאבים. כושר

ההשתכרות הוא כלי אקוויטבילי לאופן חלוקה צודקת של נכסי בני הזוג והוא מאפשר סטייה

מחלוקה שוויונית. ראו בהקשר זה עמ"ש (חי') 31035-09-16 ש.ג. נ' ד.ג. מיום 20.4.17.

בין היתר נאמר שם:

"בפסיקות בתי המשפט לענייני משפחה ראו להתחשב בכושר השתכרות בעת ביצוע איזון המשאבים בהתקיים שלושה יסודות (ר' תמ"ש (ת"א) 52231/09 מ.ב. נ' ע.ב., [פורסם בנבו], 1.11.11):

האחד – המדובר בבני זוג "שונים" במעמד התעסוקתי, כך שאחד הוא בן זוג "ביתי" והאחר הוא בן הזוג "הקרייריסטי". ברכיב זה יהיה על בית המשפט לבחון את תרומתו וזיקתו (ישירה או עקיפה) של בן הזוג הביתי לכושר ההשתכרות של בן הזוג הקרייריסטי.

השני – קיים פער דרמטי בכושר ההשתכרות בין בני-הזוג. אין לכחד, קשה מאוד לכמת את הפער בכסף, אולם אין בקושי זה כדי למנוע או לשלול את הזכות, ולכן חישוב הפער יהיה על דרך האומדנא בלבד. כבוד השופט א' רובינשטיין חיווה דעתו בפרשת פלוני, כי אין להירתע מכך שאין המדובר ב"פתרון מחשב" אלא באומדנא (ראה סע' א' לפסק-דינו של כבוד השופט א' רובינשטיין בב"מ 4623/04 פלוני נ. פלונית [פורסם בנבו] 26.8.07)). על מנת לעמוד על הפער, יהיה על בית המשפט לשקול בין היתר את השיקולים הבאים: פערי השכר במבחן אובייקטיבי ופשוט, ההכשרה המקצועית, כישוריו האישיים של בן הזוג, השפעתו וזיקתו של כושר ההשתכרות שנצבר לפני הנישואין לכושר ההשתכרות שנצבר בתוך תקופת הנישואין, כושר השתכרות של בן-הזוג "שכיר" לעומת עצמאי במובן של הביטחון והאופק התעסוקתי, תוצאת איזון המשאבים החשבונאי, משמורת הילדים וחלוקת זמני השהייה של הילדים אצל כל אחד מההורים, תשלומי מזונות, יכולת השיקום של כל אחד מבני הזוג לאחר הגירושין ועוד.

השלישי – המדובר בנישואין לאורך זמן.

כושר השתכרות אינו מהווה נכס בר איזון אלא כלי אקוויטבילי, המאפשר לבית המשפט שיקול דעת לסטייה מחלוקה שוויונית של כלל נכסי הנישואין".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

72. בענייננו, בעדכון חוות דעתו העריך המומחה את שיעור פער השתכרות בסך של 15,675

ש. חישוב זה נעשה על-סמך הערכת המומחה לכושר השתכרות של 8,000 ש של התובעת.

73. יישום היסודות שפורטו בעמ"ש (חי') 31035-09-16 ש.ג. נ' ד.ג. מיום 20.04.17 על-ידי

השופט ג'יוסי מעלה כי התנאים מתקיימים במקרה כאן וכדלקמן:

א. בני הזוג "שונים" במעמד התעסוקתי. בתחילת הנישואין עבדה התובעת כמעצבת

שמלות כלה והנתבע עבד ב-.... לאחר לידת הקטין ט.ש., אשר אובחן כמחונן בעת

שמלאו לו 4 שנים, חדלה התובעת לעבוד והחלה ללמד את הקטין בחינוך ביתי. כיום

לומד הקטין תואר ראשון במדעי המחשב באוניברסיטת אין חולק כי בעוד הנתבע

עבד משך שנים ארוכות ב-...., שכרו עלה והוא נשא בפרנסת המשפחה, והתובעת ניהלה

את משק הבית ותרמה לגידול הילדים. על כן, אין חולק כי התובעת תרמה לכושר

השתכרות הנתבע.

ב. קיים פער מהותי בכושר ההשתכרות של בני-הזוג. לצורך המזונות, כושר השתכרות

התובעת הוערך על-ידי בסך של 8,500 ש נטו לחודש, ושל הנתבע בסך של 20,000

ש נטו לחודש. האמור הוערך על סמך נכסים נוספים שבידי כל אחד מהצדדים. אלא

שהמדובר בכושר השתכרות לתשלום מזונות ולא בכושר השתכרות – שכר.

לטעמי, כושר ההשתכרות לבחינת הפרשי שכר הוא - של התובעת 5,300 ש, שכר

מינימום ושל הנתבע 18,000 ש כממוצע שכרו בפועל. משכר הנתבע יש להפחית את

תשלומי המזונות בהם חויב, לתקופה הרלוונטית. גם לאחר הפחתה זו, הפער הוא

מהותי.

ג. הצדדים נשואים תקופה ארוכה. הם נישאו בחודש 10/85 והמועד הקובע נקבע ביום

14.06.18, קרי קרוב ל-33 שנים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

74. נוסף על כך, יש להביא בחשבון שיקולים רחבים יותר העולים בקנה אחד עם תחושת הצדק של בית המשפט, וזאת על-מנת להביא את שני הצדדים למצב זהה בעשור השישי של חייהם, ויצירת הגנה לתובעת לתקופה מסוימת לאחר הגירושין. ראו בהקשר זה עמ"ש (חי') 31035-09-16 ש.ג. נ' ד.ג. מיום 20.4.17 סעיף 7.6 לפסה"ד של השופט ג'יוסי:

"הנני סבור כי הגישה הראויה והנכונה שיש לילך בה היא זו המאפשרת לבית המשפט גמישות מירבית באיזון נכסי העתיד על פני הסקאלה, כאשר אין לראות ב"כופר השתכרות" כ"נכס בר איזון" אלא הוא כלי אקוויטבילי. גישה זו מבוססת הן על לשון החוק, הן על התכלית החקיקתית של סעי' 5 (ג) לחוק יחסי ממון כאמור לעיל, והן לאור אופיים של סכסוכי משפחה בכלל, וסכסוכי ממון בין בני זוג בפרט, המחייבים החלה של פתרונות "צודקים" או "מתקנים" לצד איזון הנכסים המוחשיים בדרך החשבונאית. ודוק: בית המשפט יפעיל את סמכויותיו המיוחדות בהתקיים "נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת" כלשון סעי' 8; כאשר עקרונות הצדק הם שמנחים את בית המשפט בחלוקת נכסי העתיד".

75. משמעות הדבר הוא כי יש להביא בחשבון את פערי ההשתכרות בעת איזון המשאבים.

76. המומחה סבר כי יש לזקוף לטובת התובעת סך של 15,675 ש.ח. בחוות הדעת נסמך המומחה על ההשתכרות כפי שנקבעה בהחלטתי למזונות זמניים, ועל התקופה בה נפסקו מזונות זמניים. היינו 15 חודשים. מצאתי כי יש לסטות מחוות דעת המומחה.

77. אמנם מקובלת עלי הנוסחה בה עשה שימוש השופט שילה בתמ"ש 47769-01-12 פלונית

נ' אלמוני, מיום 26.08.2014, סעיף 25 לפסה"ד שם - ואשר גם המומחה עשה בה שימוש, אלא שאני סבורה כי התקופה אותה קצב המומחה היא קצרה. הצדדים הם בעשור השישי לחייהם, התובעת בת כ-57 ולא עבדה מאז מלאו לקטין 4. הדרך לשיקום תעסוקתי של תובעת היא קשה, שלא לומר בלתי אפשרית, והנתבע עתיד להגיע לגיל פרישה בעוד כ-4 שנים בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

נוסף על כך, כושר ההשתכרות שנקבע לתובעת הוא על בסיס הערכות בהסתמך, ברובו, על הכספים שצברה, וחלקה באיזון המשאבים - שכן הצדדים לא הביאו ראיות לעניין זה. בהתאמה, אין יתרון מקצועי להערכת מומחה בעניין זה שכן – החישוב שערך הוא על בסיס הערכות בית המשפט. יתר על כן, בעת בחינת כושר ההשתכרות של התובעת היה על המומחה להביא בחשבון את סכומי המזונות הזמניים והקבועים, לקטין ולאישה ובלבד, שלא יקוזזו גם מחלקה של התובעת בזכויות הנתבע.

78. על כן, אני מורה למומחה לתקן את חוות דעתו בהתאם לנתונים שפורטו לעיל ולחשב את פערי ההשתכרות מהמועד הקובע, 14.06.2018 למשך 60 חודשים – תקופה שתהיה סמוך לגיל פרישה של הנתבע. בהתייחס לסטייה מחוות דעת, ראו ע"א 3056/99 שטרן נ' המרכז הרפואי של שם חיים שיבא, פ"ד נו(2) 936, 948-949.

79. האמור משמעו כי איזון המשאבים בין הצדדים לא ייעשה מחצה על מחצה שכן התובעת תהא זכאית לתשלום. בכך למעשה הוכרעה גם טענת התובעת לעניין חלוקה לא שיוונית. בהקשר זה אציין כי התובעת למעשה זנחה טענתה זו בסיכומיה אך התייחסה לכך בסיכומי התשובה.

80. לטעמי, המקרה כאן הוא מבין המקרים החריגים כפי שנפסק בבע"מ 2045/15 פלוני נ' פלונית מיום 21.5.2015, כבוד המשנה לנשיאה, השופט רובינשטיין, בפסקה י לפסה"ד:

"השימוש החריג בסעיף ייעשה בזהירות רבה, אולם יישומם תחום לנסיבות כל תיק; כפי שנאמר, "המחוקק הותיר לשיקול דעתם של בתי המשפט ובתי הדין פיתוח כללים מתאימים באשר לנסיבות הספציפיות לשימוש בסמכות זו, ואין מדובר ברשימה סגורה" (בע"מ 8206/14 פלונית נ' פלוני (14.4.2015), פסקה ט"ו וההפניות שם) (להלן עניין פלוני 2015)). ניתן דעתנו לכך, שההשתנויות החברתיות יצרו מגוון מצבים בחיי משפחה שלא שערם אבותינו, וסעיף 8 – שהוא כאמור חריג, והכלל הוא השוויון שבסעיף 5(א) לחוק – בא לאפשר עשיית צדק ותיקון עיוותים. בית המשפט המחוזי מנה (פסקה 24) אמות מידה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

אפשרויות להפעלת הסעיף, הכרוכות בהפרש או שוני ניכר בהכנסות הצדדים
או בנכסיהם, שוני בעול גידול הילדים, התנהגות אלימה או הברחת נכסים.
אפשרות אחרת היא "השיתופיות המוחלשת" או "לשיעורין" (ראו עניין פלוני
(2015), וניתן לחשוב על נסיבות אחרות. עיקר העיקרים – עשיית צדק בנסיבות
מיוחדות המהוות חריג.

81. לעניין דרך איזון המשאבים, שני הצדדים עתרו לאמץ את האופציה השנייה בחוות הדעת.

התובעת בסעיף 13 לסיכומי התשובה והנתבע בסעיף 12(ג) לסיכומיו. על כן, כך אני מורה.

סוף דבר:

82. בתלה"מ 47567-06-18 תביעת משמורת וזמני שהות: זמני השהות יתואמו בין הנתבע

ובנו.

83. בתלה"מ 47534-06-18 תביעת מזונות הקטין והאישה:

א. הנתבע ישלם למזונות הקטין, באמצעות התובעת, סך של 1,320 ₪ לחודש וסך

של 1,200 ₪ עבור מדור. התשלום ישולם כל חודש מראש החל ממועד הגשת

התובענה ליי"ס וב-10 לכל חודש לאחר מכן. התשלום ישולם עד הגיע הקטין לגיל

18. בתקופת שנת שירות והשירות הצבאי (חובה) יעמדו המזונות על שליש

וישולמו עד לשחרורו.

ב. סכום המזונות יהא צמוד למדד יוקר המחיה על בסיס המדד שפורסם ביום

15.01.2018 ויעודכן אחת לשלושה חודשים, ללא חיובים רטרואקטיביים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

ג. קצבת הילדים וכל קצבה המשולמת על-ידי המוסד לביטוח לאומי תשולם לתובעת בנוסף לדמי המזונות.

ד. ההורים יישאו בחלוקה של 80% הנתבע ו-20% התובעת בהוצאות החינוך כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד באוניברסיטה וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת, לרבות קורסים מקוונים באוניברסיטה, חוגים וכיוצ"ב - עד הגעתו של הקטין לגיל 18, ובקיזוז ההטבה שתקבל התובעת מהמוסד לביטוח לאומי ו/או מהצד השלישי.

ה. ההורים יישאו בחלוקה של 20% התובעת ו-80% הנתבע בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים / עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים / רגשיים, אבחונים לרבות אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על-ידי קופ"ח, ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ ההחזר מתקבל מביטוח פרטי שממומן על-ידי הורה אחד בלבד - שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות מהחזר זה. כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת מתועדת טרם הוצאת ההוצאה / קבלת הטיפול, על-מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.

ו. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

ז. הורה אשר יישא בסכום העולה על חלקו בגין ההוצאות המפורטות לעיל ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה. לחילופין, רשאי ההורה החייב להודיע להורה המשלם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

ח. כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: **"תקשורת מתועדת"**: דוא"ל / דואר רשום / תקשורת סלולרית (דוגמת WhatsApp), כאשר ההורה השולח איננו מחויב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה, אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את המידע / מסמכים.

ט. הנתבע רשאי לקזז מחוב העבר בגין התקופה שמיום הגשת התובענה ל"ס ועד מועד פסק הדין, תשלומים ששילם על חשבון חלקה של התובעת בהוצאות החינוך או בריאות. יתרת חוב עבר תשולם על-ידי הנתבע ב-18 תשלומים חודשים שווים אשר יצורפו למזונות השוטפים.

י. אשר למזונות אישה, החלטתי מיום 28.03.19 דינה כפסק דין.

84. בתלה"מ 35042-06-18 התביעה הרכושית:

א. אני מאשרת את הסכם המכר מיום 20.09.19 ונותנת לו תוקף של פסק דין.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 35042-06-18 (איזון משאבים ופירוק שיתוף)

תלה"מ 47534-06-18 (מזונות אישה וקטין)

תלה"מ 47567-06-18 (משמורת וזמני שהות)

ש' נ' ש'

ב. כלי רכב מסוג יונדאי מ.ר. ----- יועבר על שם התובעת.

כלי רכב מסוג יונדאי מ.ר. ----- יוותר על שם הנתבע.

לצורך כך, יסורו הצדדים למשרד הרישוי או שיוגש צו פורמלי לחתימתי.

ג. אני מורה למומחה לבצע עדכון לחוות דעתו על פי המפורט בפסק דין זה בסעיפים

לעיל: 49, 59, 60, 63, 67, 78.

על-מנת שלא להמציא למומחה את כל פסק הדין, יגישו הצדדים צו פורמלי המופנה

למומחה לחתימתי. הצו ינוסח בהסכמה. בהעדר הסכמה, תגיש ב"כ התובעת את

הנוסח המבוקש ועמדת הצד שכנגד לנוסח – וזאת תוך 15 יום.

חוות הדעת המעודכנת תוגש בתוך 21 יום מהיום. באם נדרש שכר נוסף למומחה,

יישאו הצדדים בעלות שכרו בחלקים שווים.

ד. איזון המשאבים יעשה על פי חוות הדעת המעודכנת – בחלופה השנייה.

85. אשר להוצאות, בנסיבות העניין, על-מנת שלא להעמיק הקרע הקיים בין הצדדים, שהם

הורים לשלושה ילדים משותפים וסבים לנכדה - אין צו להוצאות.

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים, תיקוני הגהה ועריכה.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור התיקים שבכותרת.

ניתן היום, ה' אלול תש"פ, 25 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ שינפלד, שופטת